

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: donderdag 23 juli 2026 17:19
Aan: Griffie Gemeente Vught
Onderwerp: artikelen over het centrum van Vught.
Bijlagen: Waar is het hart van Vught.pdf; Waar is het hart van Vught (vervolg).pdf
Categorieën: [REDACTED]

Let op: Deze mail komt van buiten onze organisatie. Help mee om onze organisatie veilig te houden en denk na voordat je op een link klikt of een bijgevoegd bestand opent.

Goedenmiddag,
Vriendelijk verzoek dit naar de raadsleden door te sturen.
Beide artikelen hebben ook in het Klaverblad gestaan.
In verband met vakantie zal niet iedereen het gelezen hebben.

Welk emailadres heeft de nieuwe wethouder van economische zaken?
Vriendelijk verzoek dit ook aan hem door te sturen.

Bij voorbaat dank. Groet [REDACTED]

Waar is het hart van Vught?

Je bent toerist en je wilt Vught bezoeken. Wat doe je dan als eerste? Je gaat op zoek naar het historische centrum. Met de bijbehorende gezelligheid en reuring. Meestal is dat een bruisende markt met terrasjes en horeca eromheen. En fraaie oude huizen.

Je volgt de bordjes *Vught centrum*. En wat zie je? Een enorm appartementencomplex, opgetrokken in historiserende stijl. Het moet oud lijken, maar is het duidelijk niet. Verder staan er ketenwinkels als Bruna, Kruitvat, Etos, AH, Gall & Gall, Hema. Er zijn weinig parkeerplaatsen.

Even later zie je een fraaie grote oude kerk. Daar moet het oude centrum zijn! Tegen de kerk aan is een café-restaurant gebouwd, maar verder is er weinig te beleven. Geen centrum dus. Je vraagt de weg naar het oude centrum, met ongetwijfeld de weekmarkt. Maar nee, de markt is op het Moleneindplein krijg je te horen. Ver weg van het oude centrum. In een nieuwbouwwijk. Dat is niet wat je zoekt. Je wordt vervolgens doorverwezen naar het Marktveld.

Daar op het historische Marktveld zie je eindelijk waarnaar je op zoek bent. Een oude waterpomp, oude huizen en terrasjes. Je ziet dat het dorp van hieruit opgebouwd is. Het heeft sfeer. Je vraagt je wel af hoe het hier is als het geen terrasweer is... Je raakt aan de praat met een paar voorbijgangers en die vertellen je dat de gemeente en het centrummanagement hebben geprobeerd om de kramen van de kaasboer op vrijdag en van de visboer op zaterdag weg te krijgen. Nota bene de enige kramen op het Marktveld. Je hoort ook dat Vught ontplofte en dat er binnen drie dagen twaalfhonderd handtekeningen verzameld werden die aan de betreffende wethouder werden aangeboden.

De voorbijgangers laten weten dat ze juist zo blij zijn met de kramen. Er is al geen weekmarkt op deze locatie en deze kramen geven de broodnodige reuring en samenhang. Sociale cohesie. Mensen ontmoeten elkaar en maken een praatje. En de kaas- en visboer kennen bijna iedereen bij naam. Daarna gaat men vaak een kopje koffie drinken of lunchen op een van de vele terrasjes of in het bijbehorende café of restaurant. Of ze gaan winkelen. Kortom, de kramen trekken mensen naar het centrum en daar varen horeca en winkels wel bij. Je vraagt je af waarom ze in hemelsnaam de weekmarkt uit het centrum hebben gehaald. De markt hoort in het historische centrum: het hart van stad en dorp! Dat is overal zo. Het lijkt een misrekening.

Ik ga een koffietje drinken op het Marktveld en concludeer dat Vught eens achter zijn oren moet krabben en goed moet nadenken hoe ze het oude centrum kunnen behouden en meer laten bruisen. Daar is iedereen bij gebaat. Een dorp zonder levend hart is als een mens zonder hart. Harteloos, kil en... saai.

A

Waar is het hart van Vught (vervolg)?

Enige tijd geleden schreef ik een artikel voor het Klaverblad over het centrum van Vught. Een bezoeker van Vught gaat op zoek naar het hart van Vught, het oude centrum van waaruit Vught gegroeid is. Met veel moeite vindt hij de oude waterpomp op het Marktveld en concludeert dat dit wel het oude centrum moet zijn geweest. In de zomer zijn er terrasjes, maar verder is het maar een dode boel. Er is geen reuring in het centrum en er is geen hart. De visboer en de kaasboer brengen tenminste nog wat leven in de brouwerij.

Ik kom net terug van vakantie in Frankrijk. We hebben veel plaatsjes bezocht. Het viel op dat elk plaatsje, hoe klein ook, een weekmarkt heeft. Het plaatsje leeft op. Je hoeft niet te zoeken naar het oude centrum. Een stoet mensen met lege tassen wijst je de weg. Een stoet mensen met volle tassen loopt terug. Het is een gezellige drukte. Mensen drinken ook een kopje koffie of lunchen in een van de horecatentjes. Groepjes mensen staan te praten en wisselen nieuwtjes uit. Dit alles vindt altijd plaats in het oude, historische centrum. Zonder uitzondering. Boodschappen in de winkels in het centrum worden en passant ook meegenomen.

Dit is niet alleen in Frankrijk zo, maar ook in alle landen van Europa en wellicht ook ver daarbuiten. De weekmarkt zit in het centrum van de stad, het stadje of dorpje, waarmee de identiteit daarvan ook wordt gevoed. Dat is Vught ook gegund.

De visboer en de kaasboer langdurig een plaatsje op het Marktveld vergunnen is een begin. Je kunt dit aanvullen met een markt met biologische producten of streekproducten. Een bloemen- en plantenstal is voor veel bewoners van het centrum heel welkom. Er is van alles mogelijk. Maar daar is wel actie voor nodig.

